

ляда или две хиляди пжти. Така може да се лъкува всъка болестъ, всъко обезсърчение. По този начинъ тежката, тъмна атмосфера около болния се разведрява, става свѣтла, приятна, и той, отъ день на день се усъща все по-добре, по-разположенъ. Тогава, всички здрави хора ще почнатъ да посещаватъ този човѣкъ. Докато е билъ боленъ, почти всички сж го избѣгвали. Защо? Защото всъки човѣкъ се стреми къмъ красивото, приятното въ живота.

И тъй, когато изпаднете въ нѣкакво трудно положение, обърнете се къмъ Бога и кажете: Господи, Ти си ме изпратилъ на земята, Ти ще ме извадишъ отъ това трудно положение, въ което се намирамъ. И въ ада да изпадне, той трѣбва да има вѣра въ Бога, че и оттамъ може да излѣзе. Нека всъки се запита, кой го е извадилъ отъ гроба, кой го е поставилъ на почитъ и уважение, следъ като е билъ отъ всички презрянъ и поруганъ? Не е ли Богъ, Който направи всичко това? Ако е така, трѣбва ли да се съмнявате въ Неговата сила? Обаче, хората постоянно изпадатъ въ съмнения, дали сществува Богъ, или не. Едно трѣбва да знаете: Богъ въ васъ сществува, но малъкъ, а не голѣмъ нѣкакъвъ, и Той тихо ви говори: „Вие живѣте, вие сществувате, а не азъ.“ Какво разбирате отъ тия думи? Подъ думата „живѣне“ се разбиратъ скърби и радости. Въ този смисълъ, хората живѣятъ, защото тѣ се радватъ и скърбятъ. Богъ нито се радва, нито скърби, Той само се весели. Щомъ Богъ ви говори по този начинъ, вие казвате, че Той не сществува. Обаче, при първото престѣпление отъ ваша страна, Той ви хваща и казва: „Понеже ти си господаръ на своето престѣпление, ще го хранишъ така, както азъ те храня.“ Това е една отвлѣчена мисълъ, която мъчно може да се разбере. Обаче, Богъ, Който не живѣе и не мисли като насъ, се интересува много отъ насъ и постоянно следи, какво правимъ. Апостолъ Павелъ казва: „Въ миналото Богъ остави хората да живѣятъ, както разбираха, но сега, понеже повече Го разбиратъ, Той изпрати Сина Си, Любовта, да имъ покаже, какъ трѣбва да живѣятъ, какъ да придобиятъ Вѣчния Животъ.“

„Който изтърпи до край, той ще спасенъ да бжде.“ Въ търпението е скрита Божията Любовь, а въ радоститѣ и скърбитѣ се криватъ Божиитѣ блага. Днесъ хората не разбиратъ това нѣщо, но единъ день ще разбератъ. Апостолъ Павелъ казва: „Днешнитѣ страдания не могатъ да се срав-